

ת"פ 8877/09/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 8877-09-16 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל ועל גבריאל

נגד

הנאשם פלוני

ע"י ב"כ עו"ד יצחק יגאל הלוי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות תקיפת בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות בהן הורשע, ביום 31.8.16 רדף הנאשם אחר אשתו (להלן: "המתלוננת") כשהוא אוחז במוט אלומיניום ובחבל, תוך שצעק לעברה: "**אני ארצח אותך יא בת זונה, אני אתכפר עליך**". המתלוננת נמלטה לחדר ילדים בביתם והנאשם רץ אחריה תוך זריקת נעל לעברה. המתלוננת הציבה מתקן ליבוש כביסה כחוצץ ביניהם אך הנאשם הפיל את המתקן והמקל בו אחז נפל מידי. בשלב זה, אחזה המתלוננת במקל ואילו הנאשם תפס בשערה, גרר אותה תוך שהיכה בה באמצעות החבל שבידו ואף בעט בה. בתם בת ה-13 אשר היתה עדה לאירוע, אמרה לנאשם: "**תזוז, צא מכאן, תעזוב את אמא שלי**", אך הנאשם המשיך במעשיו, סטר לפניה של המתלוננת ואף ניער את ראשה. המתלוננת ניסתה להימלט מפניו אך הנאשם הפילה ארצה באמצעות רגלו. במהלך האירוע תלש הנאשם קווצת שיער מראשה של המתלוננת.

2. במהלך טיעוני ההגנה לעונש, נשמעה עדותה של המתלוננת, אשר טענה כי הנאשם צריך להיות בבית על מנת לפרנס את המשפחה וכן לטפל באחת מבנותיהם הסובלת ממחלת עצמות. עוד הוסיפה שכיום המצב ביניהם טוב, הפיקו לקחים מהמקרה וכי אין מקום להעניש את הנאשם.

3. ב"כ הנאשם הציג אישור רפואי (טנ/2) ממנו עולה כי הנאשם סובל מהפרעת קשב וריכוז, היפראקטיביות, קשיי יסות אימפולסיביות וקווי אישיות אנטי חברתיים. מהאישור עולה כי הנאשם אינו סובל ממחלה פסיכוטית.

טיעוני הצדדים

עמוד 1

4. ב"כ המאשימה טען, כי המעשים בהם הורשע הנאשם פוגעים בערכים של שלווה נפש המתלוננת, שלמות גופה וזכותה לבטחון. בנוסף, טען כי מדובר באירוע מתמשך בנוכחות בתם הקטינה, תוך נקיטה באיומים קשים. לפיכך, עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות ועד ל-12 חודשי מאסר.

5. ב"כ הנאשם עתר לבחינת אי הרשעת הנאשם ולשם כך טען כי יש לקבל תסקיר. לטענתו, הציר המרכזי של המקרה הוא סכסוך בין המתלוננת לבנה ולא בינה לבין הנאשם, כאשר במהלך תקיפת הבן הקטין על ידי המתלוננת נחלץ הנאשם לעזרתו. בני הזוג במצב כלכלי קשה ביותר, אשר הביא את המתלוננת ובתם לחבור לצד אחד כנגד הנאשם. בנוסף, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם נכה, אף שאין בידו להציג אישור לכך, אדם ללא מקצוע והשכלה, המפרנס את משפחתו בעבודה אצל אביו.

6. הנאשם בעצמו שב על טענתו כי הוא חף מפשע ובסך הכל ביקש להציל את בנו מידי המתלוננת. עוד הוסיף, כי הוא סובל מנכות בידיו אך הביטוח הלאומי אינו מכיר בו כנכה, מתפרנס בקושי ומשמש כמפרנס יחיד.

מתחם הענישה

7. אלימות כלפי אדם אחר, פוגעת בזכות הפרט לשלמות גופו ולביטחונו האישי. עבירת האיומים, טומנת אף היא בחובה פגיעה בביטחונו האישי של נפגע העבירה ובשלמות נפשו. יש לייחס למעשים אלה משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כנגד בת זוג בתא המשפחתי המצומצם אשר אמור להוות בסיס תומך, בטוח ויציב עבורה. עבירות אלה, נפוצות והקושי של קורבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה לגביהן. כחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה, וקבעה כי **"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"** (ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (14.02.2011). כך, ניתן להצביע על ענישה מחמירה בגין עבירות אלימות כנגד בת זוג (ראו לדוגמה הטלת מאסר בפועל בגין עבירות אלה במסגרת רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.01.20)), או מאסר בדרך של עבודות שרות ברע"פ 3801/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.05.18)).

לצד זאת, יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה, המשתנות באופן משמעותי בין מקרה למקרה בעבירות מסוג זה, ולהקנות להן משקל בעת קביעת מתחם הענישה (ראו את משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, בע"פ 1323/13 **רך חסן נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8-9 (05.06.2013)). יש להזכיר כי מדיניות הענישה מהווה אך את אחד השיקולים בעת קביעת מתחם הענישה, ו**"אין בה משום תחליף הולם להגדרת המתחם עצמו"** (ע"פ 4815/13 **מדינת ישראל נ' אלעוקבי** פסקה 12 (1.1.14)).

8. בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי מדובר באירוע מתמשך, במהלכו הנאשם לא היסס לאחוז בידיו בחפצים ולרדוף אחר המתלוננת תוך הטחת איומים קשים כלפיה. המתלוננת ביקשה למצוא מחסה בחדר ילדים, אך הנאשם דלק אחריה והשליך נעל לעברה. בהמשך, המתלוננת ביקשה למצוא מגן מאחורי מתקן לייבוש כביסה אך הנאשם חתר לתקיפתה, הפיל את המתקן, אחז בשיערה של המתלוננת וגרר אותה תוך בעיטות בגופה ומכות באמצעות

חבל שאחז בידו. בנוסף, הנאשם ניער את ראשה של המתלוננת ובמהלך האירוע נתלשה קווצת שיער מראשה (ת/18). הנאשם לא היסס לנקוט באלימות מתמשכת זו על אף נוכחות בתם הקטינה בת ה-13 במקום, ובקשתה ממנו שיניח למתלוננת לנפשה.

בהתחשב בכל אמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה באירוע זה נע בין מאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד מאסר בפועל למשך 12 חודשים, לצד מאסר מותנה.

העונש המתאים

9. הנאשם הורשע בעבר בגין עבירות דומות כנגד המתלוננת וכן בעבירות אלימות נוספות, עובדה שלא הביאה לידי הרתעה והפסקת האלימות מצדו כלפיה. אמנם, מדובר בעבירות שבוצעו לפני שנים רבות אולם מסתבר כי דפוס התנהגותו כלפיה לא השתנה. הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו ואף לאחר הרשעתו עמד על חפותו. אין לזקוף זאת לחובתו, אולם לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם קבלת אחריות, הבנה והפנמה של חומרת מעשיו. כך, אותה סכנה מפני הנאשם אשר קדמה לביצוע העבירות במקרה זה, עומדת בעינה אף כעת. דברים אלה מקבלים משנה תוקף לאור האישור הרפואי (ט/2) לפיו הנאשם אינו סובל ממחלה פסיכוטית אך בעל קשיי ויסות אימפולסיביות, הפרעת קשב וריכוז. אישור רפואי זה תואם בהחלט את ההתרשמות מהתנהלות הנאשם במהלך הדיונים (ראו לדוגמא החלטה בעמ' 29 ש-14-16 לפרוט'). יצוין כי ניתנו מספר הזדמנויות להצגת אישורים רפואיים לגבי בעיות נפשיות וכן לגבי בעיה פיזית בידים, לה טען הנאשם, אולם זהו האישור היחיד שהוצג. לפיכך, אין מנוס מענישה ממשית, מציבת גבולות ומרתיעה.

לצד זאת, לא ניתן להתעלם ממצבו המשפחתי הקשה והחריג של הנאשם, כפי שבא לידי ביטוי במהלך ניהול ההליך, עדות המתלוננת לפני והתרשמותי מהנאשם. מדובר במשפחה קשת יום המתמודדת עם קשיים שונים. בשל עמידתו של הנאשם על חפותו, לא ראיתי מקום לקבל הערכה של שרות המבחן, במיוחד כאשר עתירת ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר התייחסה לסוגיית אי הרשעה, לגביה לא נמצאו בסיס או הנמקה משפטית. בנוסף, אני מוצא כי יש לתת משקל משמעותי במקרה זה להשפעת מידת העונש על משפחת הנאשם - המתלוננת וילדיו. סברתי כי בשקלול הנתונים, תוך מתן משקל משמעותי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נכון יהיה לשקול בחיוב הטלת עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שרות, אולם הנאשם התייצב בפני הממונה על עבודות השרות והביע התנגדות לריצוי עונש בדרך של עבודות שרות. בהמשך, בית המשפט שב והסביר לנאשם והבהיר לו את מצבו המשפטי אולם הנאשם סירב תחילה לקבלת חוות דעת ממנו. בהמשך, על אף ספק משמעותי לגבי רצונו של הנאשם לערוך ראיון ולהסכים לבצע עבודות שרות (ראו פרוטוקול מיום 27.1.20), התבקש שוב הממונה על עבודות שרות לערוך חוות דעת בעניינו של הנאשם, אולם הנאשם לא התייצב לראיון שנקבע לו.

לפיכך, לאחר שנתתי משקל משמעותי לנסיבות האישיות של הנאשם ומשפחתו, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר בפועל.

ב. שישה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת תקיפת בת זוג.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי, תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.